

Lukášovo evangelium a sociální spravedlnost

Bůh stojí na straně chudých, říká s důrazem Ježíš i jeho matka v Lukášově evangeliu.

Lukášův Ježíš blahoslaví chudé, hladovějící, plačící, nenáviděné, pohrdané

a vylučované. Hrozí (zlořečí) naopak bohatým, sytým, smějícím se a těm, které všichni chválí. (6,20-26)

Maria velebí toho, který „rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně; mocné sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou.“ (1,51-53)

Nad jeslemi zde nestojí bohatí mudrci, ale ubozí pastýři z okolí.

Jan Křtitel na otázku „Co máme dělat?“ odpovídá: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně.“ Výběřčím daní říká: „Nevybírejte víc, než je stanoveno.“ A vojákům: „Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírejte.“ (3,10-14)

Ježíš uvádí své veřejné působení proklamací Izajáše: „Duch Páně je nade mnou, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění

a slepým navrácení zraku,

abych propustil zdeptané na svobodu, vyhlásil milostivé léto Páně.“ (4,16-21)

Lukáš jediný zmiňuje ženy, které Ježíše provázely na jeho cestách. (8,1-3)

U Lukáše nacházíme podobenství o milosrdném Samaritánovi (10,25-37), o boháči a Lazarovi (16,19-31), o farizeu a celníkovi (18,9-14).

Ježíš radí: „Když strojíš oběd nebo večeři, nezvi své přátele, ani bratry, ani příbuzné, ani bohaté sousedy ... Pozvi žebráky a mrzáky, chromé a slepé.

A budeš blahoslavený, protože oni ti to nemají čím odplatit.“ (14,12-14)

Kéž se necháme v rozhodování vést těmito slovy, abychom sklidili požehnání a ne kletbu.

P. Petr Šleich

Ilustrace: sv. Lukáš, Národní galerie Praha

Aktuálně z farnosti

Výjimečně nebylo v září zasedání ani pastorační ani ekonomické farní rady. To neznamená, že bych s mými pomocníky z vašich řad nic neřešil a že by se nic ve farnosti nedělo.

Školní rok jsme otevřeli poslední prázdninový den s Církevní mateřskou školou Studánka společnou mší svatou. Se všemi dětmi pak v neděli 5. září při mši svaté s žehnáním školních pomůcek.

Dále jsme se připojili k jubileu 1 100 let mučednické smrti svaté Ludmily celonoční tichou adorací v našem kostele, a to přesně tu noc, kdy byla svatá Ludmila zavražděna.

Protože jsme mnozí toho názoru, že se po volbách bude zase zavírat země, tak jsme letos výuku náboženství a společenství mládeže začali oproti minulým rokům dříve.

Minulý měsíc také začal Alfa kurz, tedy uvedení do základů křesťanství.

Společenství modliteb matek u nás opět slavilo své triduum.

Proběhl 5. ročník Lhoteckého běhu, účastnilo se přes osmdesát běžců od dětiček po zralé závodníky. Děkuji

všem organizátorům v čele s novomanželi Burdovými.

Samozřejmě jsme nezaháleli ani v přípravě realizace Centra Lhotka a rekonstrukce kostela.

Po roce a půl hostila naše farnost vikariátní konferenci, tedy setkání kněží našeho vikariátu. To se koná desetkrát do roka, vždy v jiné farnosti vikariátu. Děkuji všem pomocnicím ze společenství „kosmetiček“ v čele s paní Evou Šiškovou. Jejich catering byl opět výjimečný.

Biblická setkání, modlitby Taizé, Zachheus, Mátá a Společenství mužů a otců už také začaly.

Maminky se vzhledem k náročnosti začátku školního roku i státnímu svátku poslední úterý v měsíci poprvé sejdou 5. října. Nicméně i přes své vytížení zvládly připravit po roční pauze bazárky dětského oblečení, viz s. 12 dole.

P. Jiří Korda

Otec Kryštof

Připomínám, že od října máme, díky mé nové funkci okrskového vikáře, ve farnosti na poloviční úvazek dalšího pana kaplana. Je jím minorita otec Kryštof Skibiński, rozhovor s ním najdete na str. 4. Moc prosím, přidejte ho do svých modliteb.

Pater Kryštof se bude věnovat, alespoň tak to nyní plánujeme, výuce náboženství prvňáčků, koordinaci duchovních programů společenství mlá-

deže, přípravě a doprovázení víkendových programů pro mládež a rodiny, přípravou na přijetí svátostí (za pomoci sestry Bernardy, 1. sv. přijímání bude nadále v mé gesci), doprovázením Mariánského večeřadla.

Pravidelně bude mít u nás mše svaté pouze v sobotu, a dále když budu potřebovat, aby mne zastoupil.

P. Jiří Korda

Návštěvu kněze neodkládejte!

Jste-li vy nebo vaši blízcí z důvodu nemoci či stáří doma bez možnosti návštěvy kostela, nebo v nemocnici či v zařízení sociální péče, nebojte se požádat o návštěvu kněze! A to i v případě, že opět vypukne omezování kvůli koronaviru. Vždyť smíření s Bohem, posila svátostí a modlitby jsou právě v době nemoci a přípravy na přechod na věčnost tak důležité. To neznámá, že nemůžeme navštívit i někoho, kdo si chce s námi „jen“ popovídat, povzbudit a ve věcech víry je spíše ostýchavý. Jak postupovat? Stačí zavolat pateru Petrovi, telefonní číslo

605 227 727, pokud zrovna nemůže zvednout telefon, tak napište SMS. Pater Petr je totiž takovým „styčným důstojníkem“ v kontaktu farnosti s nemocnými a jejich blízkými. V případě akutní nutnosti zaopatření je možné se kdykoliv obrátit také na patera Karla Laburdu, výpomocného duchovního z Modřan, tel.: 607 204 605. Samozřejmě můžete dohodnout i svou individuální návštěvu u nás v kostele mimo čas pravidelných bohoslužeb. Připomínám, že přístup do kostela je bezbariérový.

P. Jiří Korda

STAV ÚČTU K PROJEKTU CENTRUM LHOTKA sledujte na <https://centrumlhotka.cz>. V srpnu 2021 se na všech účtech na stavbu vybralo 58 991 Kč. Všem dárcům děkujeme. Každou první neděli v měsíci je mše sv. v 10 h obětována za podporovatele projektu.

KRÁTCE

- V uplynulém období byli **pokřtěni** Timotej Matouš a Julie.
- V uplynulém období jsme **se rozloučili** s Josefem Šplíchalem a s Marií Žákovou.
- **POZOR!** V noci z 30. na 31. října se mění letní čas na zimní. Můžeme si o hodinu přispat.
- Připomínáme, že doba získávání **odpuštěk na hřbitovech** je od r. 2020 prodloužena. Pokud tedy věřící z vážných důvodů nemohou navštívit hřbitovy v obvyklé době od 1. do 8. listopadu, mohou odpuštěky pro zemřelé získat již od 25. října do 1. listopadu. Toto do-

volení je uděleno na následujících sedm let, tedy do roku 2026.

Podmínky pro získání plnomocných odpuštěk pro duše v očištění jsou následující:

- (1) daný den přijmout eucharistii,
- (2) navštívit hřbitov a zbožně se pomodlit za zemřelé,
- (3) a pomodlit se na úmysl Svatého otce,
- (4) v okruhu těchto dní vykonat svatou zpověď.

- **Pastorační rada farnosti** se sejde 6. října ve 20.00 v sále sv. Václava.

Neobyčejná obyčejnost

Pro první seznámení s otcem Kryštofem Skibińskim OFMConv, který bude od 1. října 2021 působit na Lhotce, otiskujeme rozhovor, který vyšel v časopise Immaculata 2021/05.

Otce Kryštofa obvykle nenajdete v první řadě. Zaujme vás svou nenápadností a jemností ducha. Jeho schopnost empatie, služby a porozumění pro každodenní potřeby těch, se kterými se setkává, dávají tušit, že „prvním rytířem“ se stal člověk, který si místo velkých gest zamiloval každodenní všednost prožívanou v poslušnosti pohledem víry a s výjimečnou lidskostí.

Otče, vzpomínáte si, čím jste jako malý chtěl být?

Co si vzpomínám, tak jsem od druhé třídy chtěl být knězem.

Knězem již od dětství? Co vás tak přitahovalo?

Mně se kněžská služba vždycky líbila. Když jsem se v kostele díval, jak můj starší bratr ministruje, díval jsem se zároveň i na kněze. Připadali mi vždycky svatí. Cítil jsem se v jejich přítomnosti moc dobře. Vždy jsem je se zaujetím sledoval. Když mne viděli lidé z kostela, jak se sepjatýma rukama stojím v kostele a s nábožnou úctou je sleduji, tak o mně říkali, že jsem jako andělíček.

A nezměnila se tato touha třeba v dospívání?

Ne, vždy jsem chtěl být knězem. Můj život se od dětství ubíral tím směrem. Vlastně se nestalo nic mimořádného. Žil jsem svůj běžný každodenní život. Nejprve jsem ministroval v kostele u minoritů, pak jsem se aktivně zapojil do hnutí Světlo-Život (tzv. Oáza). Žil

jsem poselstvím písní, mezi věřícími v Polsku, velmi známé skupiny Fioretti, jejíž členové byli bratři minorité. Vzpomínám si, že jsem snil o tom, že budu jednou v této skupině hrát.

Takže žádná mimořádná událost, ze které byste poznal, že vás Pán Bůh volá ke kněžství a zasvěcenému životu?

Rozhodnutí pro toto povolání nakonec padlo na jedněch exerciciích pro povolání, kterých jsem se účastnil. Při duchovním rozhovoru se starším otcem kapucínem, který vedl exercicie, jsem mu řekl, že čekám na nějaké znamení, jestli mám jít do řádu, nebo ne. On mi k mému překvapení začal vysvětlovat, že žádné znamení nebude. A právě to se pro mě stalo tím znamením. Tehdy jsem se rozhodl, že půjdu do řádu. Bylo to ve třetím ročníku na gymnáziu.

Jak vaše rozhodnutí přijali rodiče? Přijali to úplně klidně. Jsem přesvědčený, že počítali s tím, že asi jednou budu knězem.

Co jste u rodičů obdivoval?

Moji rodiče byli hodně věřící. Tatínek zemřel v prvním roce mé kněžské služby. Na Velký pátek jsme ho pohřbívali. Zemřel poměrně mladý. Vzpomínám si na jeho dobrotu, ochotu ke službě, zbožnost a také radost, kterou kolem sebe šířil. V jeho přítomnosti jsem mohl zažít pocit důvěry a bezpečí. Vzpomínám si, jak jednou bratr přinesl ze školy pětku. Tatínek mu nic nevyčítal, ale povzbudil ho tím, že mu řekl, že žák bez pětky je jako voják bez pušky. Stejně tak velmi obdivuji i svoji maminku. Ta, jako asi každý biolog, má ráda nejenom lidi, ale i rostlinky. Je mi velkou inspirací v tom, jak dokáže rostliny, o kterých si myslím, že jsou již uschlé, znovu vzkřísit k životu. Při tom všem je ženou modlitby. Téměř stále se modlí a pravidelně se účastní mší svatých. Moc rád za ní jezdím.

Jak se stalo, že jste se z rodného Polska dostal do České republiky?

Stalo se to v pátém ročníku mého studia v Krakově. Tehdy jsem sdílel společný pokoj s dalšími dvěma spolubratry. Úsměvné bylo, že jsme všichni tři měli jméno Kryštof. A jeden z nich jezdil na Ukrajinu, protože tam

v budoucnu chtěl pracovat na misiích. Když jsme si jeden večer všichni tři povídali, tak jsem mu společně s druhým Kryštofem říkal, že ho velmi obdivuji zato, že chce jít na misie na Ukrajinu, protože tam to musí být hodně náročné. On však oponoval: „Ukrajina je nic ve srovnání s Československem, tam bude teprve hodně práce.“ A k mému překvapení si mě hned další den zavolat otec rektor a zeptal se mě, jestli bych nechtěl jet pracovat do Československa. Byl to rok 1991. Tak to mělo rychlý spád! Otec rektor mi dal den na rozmyšlení. Další den jsem mu řekl, že pojedou, že to přijímám jako Boží vůli, kterou se budu snažit s radostí naplnit. Brzy nato, o prázdninách, jsem odjel do Československa. Myslel jsem, že zde zůstanu. Záhy se však ukázalo, že se budu muset vrátit zpět do Krakova, abych dokončil bohoslovecká studia. Po vysvěcení na kněze jsem dostal své první působiště v Kowarech, což je poblíž Sněžky na polské straně. Česká provincie se ale brzy ozvala. V roce 1993 jsem nastoupil službu v Opavě.

V České republice máme díky vám již 26letou tradici františkánských setkání mládeže. Co vás motivovalo k jejich založení?

Byl jsem na několika takových setkáních v Polsku. Svou roli sehrálo i to, že jsem se od svých 14 let pohyboval v mládežnických skupinách, které usilovaly o duchovní život. V Oáze jsem se naučil připravovat programy pro mládež. Cítil jsem se dobře mezi mladými lidmi, kteří se modlí, zpívají a diskutují o duchovních tématech. Všechny tyto zkušenosti a také nadšení mladých lidí v České republice nakonec vyústily ve Františkánské setkání mládeže na

Cvilíně. Nyní na tuto akci jezdím jenom jako host na výpomoc, ale jsem rád, že Rád minoritů nad FSM bdí a pečuje o ně.

Významným aspektem vašeho života je hudba. Pomáhá vám v pastoraaci?

Od dětství jsem se o hudbu zajímal. Na konci základní školy jsem začal hrát na kytaru a na střední škole jsem hrál ve skupině Laudes. A nakonec se mi splnilo i přání hrát ve skupině Fioretti. Tato skupina složená z bratří minoritů jezdila na blízká i vzdálená místa. Svými písněmi a duchovními pásmy evangelizovala. Na jejich vystoupení přicházelo hodně lidí, kteří se chtěli modlit a zpívat. Stejně tak i během noviciátu v Kalvárii Paclawské jsem byl členem místní bratrské skupiny Miriam. V noviciátě jsem měl možnost zažít i krátkou „hereckou kariéru“. Byla zde tradice, že novicové každý rok připravovali a hráli divadelní představení „Jesličky“. Mně bylo určeno, abych hrál Matku Boží. Tehdy jsem z toho nebyl moc nadšený, ale dnes mám radost, že můžu říct: „Alespoň na okamžik jsem byl Matkou Boží!“

Matka Boží je s vámi zřejmě spokojena, protože nedávno jste byl jmenovaný asistentem pro Rytířstvo Neposkvrněné v ČR. Jaký je váš vztah k ní?

Myslím, že všechno, co se v životě děje, je krásné, protože je za tím Boží láska, která je úžasně skrytá. A v této Boží lásce je i láska Panny Marie. Jsem moc rád, že místa, kde jsem působil či působím, jsou buď zasvěcená Matce Boží anebo jsou s ní nějak spjata. Ona je pro mě velkým vzorem. Chtěl bych být jako ona, pomáhat lidem a být tu pro ně. Jako ona být poslušný Božímu slovu.

Co byste jako nový asistent vzkázal našim čtenářům?

Zveme všechny do Rytířstva, protože v ČR můžeme udělat úžasné věci. Pokud jako rytíři Neposkvrněné budeme žít své charisma, které nám dal sv. Maxmilián, pak se celá Česká republika změní.

Připravila **Jitka Navrátilová**,
viz <https://immaculata.minorite.cz>

P. Mgr. Krzysztof Skibiński, OFMConv.

Narodil se ve městě KROSNO v Polsku, kde také vyrůstal. Oba rodiče byli učitelé. Tatínek zemřel v roce 1993. Maminka je v důchodu. Má jednoho o rok staršího bratra, který je lesníkem a bydlí v polské Ratiboři (blízko Opavy). Je řeholník, minorita. Studoval v minoritském semináři v Krakově, kde byl také 20. 6. 1992 vysvěcen na kněze. Potom pracoval v Kowarech v Polsku (1 rok), v Opavě (2 roky), v Brně (2 roky), zase v Opavě (3 roky), v Krakově v semináři (4 roky), v Radomsku, blízko Čenstochové (4 roky), v Opavě (8 let), v Jihlavě (4 roky) a před příjezdem do Prahy působil rok v Brně.

Rekonstrukce farního bytu v Gončarenkově ulici

Je to právě rok, kdy se začaly přípravy na rekonstrukci farního bytu. Na podzim byla uzavřena smlouva o projektové dokumentaci a již v prosinci byly dokončeny projektové práce.

Zvítězila úspornější varianta opravy, protože vložené investice nezhodnocují v plné výši cenu bytu. Byt byl ale v tak špatném stavu, že by se bez ní pronajmout nemohl. Byla zvolena dispoziční varianta pro společný pronájem několika jednotlivcům, protože byt ve třetím patře bez výtahu nenahrával pronájem větší rodině.

Velice rychle byla z nabídek vybrána stavební pana Huráně, která právě v těchto dnech práce dokončila. Rozsah prací musel být i přes požadovanou úspornost značný. Byla mírně upravena dispozice pro tři stejné ložnice a pro lepší zakomponování malé kuchyně do společného obývacího prostoru.

Došlo ke kompletní výměně oken a bylo zcela nově provedeno sociální zázemí včetně druhého WC. Byt má

nové všechny instalace i zcela nový rozvod počítačové sítě. Byl instalován nový kotel s vyvločkováním komínu.

Všechny omítky byly opraveny s vloženými výztužnými sítkami, aby se omezil vznik trhlin mezi střešními panely (byt je v posledním patře). Před opravou byl stav stropních omítek velmi špatný.

I přes současný výrazný nárůst cen stavebních materiálů se podařilo udržet cenu v předpokládané výši. Stavební firma pana Huráně odvedla velmi dobrou práci.

Od září se byt úspěšně pronajímá, a tak se započne se splácením vložené investice.

Velký dík patří Petru Křížkovi, bez jehož velkého nasazení by nebyl průběh rekonstrukce tak hladký.

Jiří Šárka

Chaloupky 2021

Chaloupky byly můj první tábor a moc se mi tam líbilo. Byli tam super vedoucí, super program i super parta lidí. Domů jsem si odvezla mnoho krásných zážitků. Nejvíc se mi líbila poslední etapová hra, kde jsme šli lesem po skupinkách a plnili dané úkoly. Děkuji vedoucím, že se o nás hezky starali.

Bára Váňová

Chaloupky byly super. Ubytovali jsme se v Rokytnici nad Jizerou na faře hned vedle kostela. Ráno jsme měli budíček a rozcvičku, pak se šlo na snídani, uklidit si a pak jsme měli dopolední program až do oběda. Po obědě bylo tématko, pak jsme měli polední klid a zase program až do večere. Bylo tam přátelské prostředí a všechno bylo výborně zorganizované. Co se týče vaření, kuchaři a kuchařky se opravdu překonávali. Letošní chaloupky se mi opravdu líbily a vřele doporučuji.

Raf Jirsa

Na chaloupkách jsem byla poprvé a předčilo to moje očekávání. Moc jsem si to užila. Program byl zábavný, témátka mě taky bavila a různé procházky či výlety byly taky skvělé. Čtrnáct dní v Rokytnici nad Jizerou bylo prostě super. Chtěla bych poděkovat starším kamarádům za to, jaký program nám udělali a kuchařům za dobré jídlo.

MS

Starší chaloupka se mi moc líbila, našel jsem si nové kamarády. Hodně se mi líbily etapovky/hry. Líbila se mi párty/pařba a poslední etapka také hodně. Sice jsme byli na konec třetí z pěti, ale poslední etapka byla přesto dobrá. A také se mi líbilo maskování, jelikož jsme si měli vzít nějaké věci a podle barvy na oblečení jsme se měli schovat. Moc se mi tam líbilo a doufám, že pojedu ještě tolikrát, kolikrát budu moct. Chaloupky jsou super a doufám, že se líběj i ostatním a že chaloupky budou pokračovat bez zmatku a se štěstím. Na konec se s vámi loučím, ahoj!!!

Bartík Hrouda

„Nejvíc se mi líbila z chaloupek párty. A na tý párty jsme jedli samý dobroty a taky jsme tancovali.“

Liduška Procházková (8 let)

Na chaloupkách se mi moc líbilo. Byli jsme v zábavném parku, jménem IQ landie. Byly tam různé etapové hry, které byly zajímavé a kreativní. Například běhání z bodu A do bodu B, splnit úkol a dostat součástku nebo návod na stavbu, kterou máte postavit podle návodu.

Taky jsme měli párty a na ní chipsy, slaný a sýrový tyčky a energetické nápoje. Tak si to příště užijte i vy.

Matěj Hrouda

Hopsa hejsa do Liberce

Jeli jsme na celodenní výlet do Liberce. Dopravili jsme se tam vlakem a autobusem. Cesta nám trvala dlouho, ale já ji celou prospal. S kamarády jsme zamířili do IQLandia. Moc jsem si to užil. Viděl jsem úžasně velkou fontánu, na které se promítne obrázek, který nakreslíte na tablet. K svačině jsme měli výbornou bagetu a sušenky. Starší kamarádi na nás byli moc hodní.

Jakub Genčůr

Hřbitov

Starší chaloupka měla noční hru. Starší kamarádi nás budili po etapových skupinách. Každý se teple oblékl a sešel po schodech dolů za ostatními. Šli jsme po světýlkách v úplné tmě ulicemi Rokytnice. Prošli jsme dokonce i skrz hřbitov. Poté jsme se vydali dál do kopce vzhůru ke hvězdám, kde jsme našli na šterkové cestě starší kamarádku. Ta nám přečetla zajímavý úryvek z knihy Dobrodružství Toma Sawyera. A ani tam cesta nekončila. Po pár metrech ležely staře vypadající, jen lehce barevně osvětlené cáry papíru. Na každém jméno týmu. Papír požadoval naše podpisy, naštěstí ne krví! Celý náš čtyřčlenný tým si prostřídal propisku a podepsali jsme se. Poté jsme se vrátili na další kapitolu příběhu a byli jsme posláni temnou neosvětlenou polní cestičkou, okolo balíků sena, zpět. Po cestě jsme narazili na psa. Jak jsme byli informováni, zůstali jsme zticha. Když jsme dorazili do cíle na faru a těšili jsme se na teplou postel, čekalo nás další překvapení. Starší kamarádi nás nepustili dovnitř dveřmi. Všichni jsme lezli oknem s pomocí lana. A to byl konec noční hry!

Aneta Genčúrová

Ahoj, byl jsem na chaloupce už několikrát, letos poprvé na starších. Hodně se mi líbilo vyrábění, např. malování na mini plátno. Nejvíc jsem si užil hru Hutututu. Na jednom výletě u Mumlavských vodopádů jsem lezl po kamelech u vody a na jednu mi podklouzla noha a spadl jsem hlavou na šutr. Motala se mi hlava, bylo mi špatně, tak mi Edita zavolala záchranku. Přijela pro mě Horská služba, auto jelo hrozně rychle a skákalo se mnou. V jeho kanceláři jsme byli za čtyři minuty. Za chvíli tam dojela sanitka a odvezla mě do nemocnice. Dělal se mi špatně víc ze zatáček než z té hlavy. V nemocnici si mě nechali přes noc na pozorování. Naštěstí jsem měl velmi malý otřes, tak mě po propuštění pustili zpět, a tak jsem si mohl užít zbytek tábora.

Kryštof Běhal

Milí starší kamarádi, předně moc děkujeme jako rodiče za vaši ochotu trávit váš volný čas s našimi dětmi. Uvědomujeme si, že to je časově náročné, také někdy i psychicky. Zároveň je na vás hodně požadavků jak organizačních, bezpečnostních, hygienických atd. Moc si toho vážíme. Máme srov-

nání s jinými organizátory a domníváme se, že chaloupka je vedená velmi precizně, zodpovědně a s velkou snahou být tu pro děti a ne pro sebe. Jsme moc rádi, že děti mají na chaloupce prostor k fyzickým aktivitám, ke společenství a k duchovnímu růstu.

Co se týká našich dětí, zas tak moc se nesdílí, jsou to kluci, ale stále z nich po částech vypadávají konkrétní zážitky, na které si s radostí vzpomenu. Z celkového dojmu přijeli domů rádi, mají lepší vztahy mezi vrstevníky ve farnosti. Též ocenili témátka i tématko první pomoci od P. Kordy. Také děkujeme za pomoc Kryštofovi.

Věra a Stanislav Běhalovi

Pro Věstník na webu – další fotky naleznete pod tímto odkazem:

https://photos.google.com/share/AF1OjpNtqAzkfxWBG433SDG1x7Kca_0122HmZRx0z22Ku9Y_fb36xq72qyBGmDDFN5p4PQ?pli=1&key=dzdsUGU1THBVUEFtdUfFaUtwVVUwZ0h1amNKdUjB

Pozvánka na Sportovní odpoledne

Spolek rodičů a CMŠ Studánka srdečně zvou na již tradiční Sportovní odpoledne pro nejmenší (ale nejen pro ně) **v sobotu 2. 10. 2021 od 14.00 hodin** na zahradě školky.

Jaký bude program? Sportovní zápolení pro děti připravené a organizované našimi tatínky, ohnivý táborák. Vstup volný. Akce je otevřená i pro veřejnost.

Koná se s laskavým přispěním Městské části Praha 12. Přijďte všichni, malí i velcí! Malí závodí, velcí fandí! Přijďte včas, pozdní příchozí po uzavěrci hlavního závodu nebudou moci být vyhodnoceni a oceněni! Příchozí tatínkové mohou pískat a soudcovat! Bude možnost opéci si nad ohýnkem vlastní donesené špekáčky. Nezapomeňte pítí a roušky. Sportovat budeme za každého počasí.

Magda Vlčková

Ve Studánce jsou ještě místa pro mladší děti

V Církevní mateřské škole Studánka máme pro letošní školní rok ještě několik volných míst, hlavně pro mladší děti (2–3 roky) na školní rok 2021/22. Zá-

jemci mohou kontaktovat MŠ osobně nebo e-mailem

cms.studanka@seznam.cz.

Magda Vlčková

Benefiční bazárek

Přijďte si před zimou nakoupit oblečení a boty pro děti či dárky k Vánocům.

Zveme vás na benefiční bazárek dětského oblečení, obuvi, hraček a dalšího dětského vybavení, který se bude konat **10. října** po bohoslužbě upravené pro děti v 10 hodin.

Výtěžek bude věnován na přestavbu našeho kostela a projekt Centrum Lhotka.

Pokud by někdo z vás ještě chtěl darovat nějaké věci do bazárku, tak je to

možné. Věci doneste do sálu sv. Václava pod věšák do označené krabice, a to nejpozději do pátku 8. 10. Prosíme, noste pouze věci čisté, v hezkém stavu, nevytahané, bez děr. Zkrátka takové, které byste si sami rádi koupili.

Děkujeme!

Za organizační tým

Bára Kuklíková

b.kuklikova@email.cz, 775 161 213

VÝZVA REDAKCE VĚSTNÍKU FARNÍKŮM

Děkujeme přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. Pokud je máte, oživte také fotografiemi z události. **(red.)**

Zveme do společenství maminek s dětmi

Rády bychom pozvaly všechny maminky, které by měly zájem se podívat a následně případně i připojit do našeho společenství.

Setkáváme se **každé úterý** na bohoslužbě **od 9.15**, následně se přesuneme do přilehlého sálu, kde probíhá společný program skládající se z krátkého divadélka pro děti, sdílení našich každodenních radostí i těžkostí, většinou následuje nějaké téma z oblasti výchovy či duchovního života. Na závěr

se společně pomodlíme a rozcházíme se po 11. hodině domů.

První společenství maminek v tomto školním roce nás čeká **5. října** od 9.15 h.

Budeme se na vás těšit!

**Monika Kašparová,
Bára Kuklíková
a Miri Vítková**

PS: foto jsou už trochu historická, maminky na Lhotce se scházejí už víc než dvacet let!

Místo kalendáře

Kalendář akcí stále neuveřejňujeme z důvodu nejistoty přicházejících vládních opatření proti pandemii nemoci covid-19. Následujících několik říjnových akcí se, doufáme, uskuteční v těchto časech:

TERMÍN	AKCE
Po 13. 9. – Po 22. 11.	ALFA kurzy
Ne 3. 10. 15.00	Žehnání zvířat
Ne 10. 10. 10.00	Mše sv. upravená pro děti
Ne 10. 10. 11.00	Bazárek dětského oblečení (příprava v sobotu)
Ne 10. 10. 15.00	Farní akademie, JUDr. Jiří Gorčík: „Pracovní právo pro každého, aneb na co si dát pozor a čeho se nebát“.
Ne 24. 10. po „desáté“	Misijní koláč (po mši sv. v 10.00)

Terezie z Lisieux: Myšlenky na každý den

Terezie se narodila 2. ledna 1873 ve Francii. Již v 15 letech vstoupila na základě své veliké touhy do karmelitánského kláštera v Lisieux, kde žila až do své smrti (30. září 1897) – zemřela ve 24 letech na tuberkulózu. Byla mimořádně trpělivá, skromná a pokorná. Svůj život zasvětila Bohu, modlitbě za kněze, za obrácení hříšníků a sebeobětování za spásu duší. V roce 1895 začala psát na příkaz své představené Anežky od Ježíše své vzpomínky, které později vyšly jako „Autobiografické listy“. Pro množství zázraků ji papež Pius XI. v roce 1923 blahorečil a po dvou letech ji roku 1925 kanonizoval. V letech 1929-1954 byla v Lisieux postavena bazilika, ve které je uloženo ve skleněné rakvi neporušené Tereziino tělo. Každoročně tam proudí statisíce poutníků. V roce 1997 byla jako třetí žena prohlášena za učitelku církve.

Pojďme se inspirovat myšlenkami svaté Terezie z Lisieux:

Já už v knihách nic nenacházím, jen v evangeliu. Tato kniha mi stačí. S potěšením naslouchám Ježíšovým slovům, která mi říkají všechno, co mám dělat.

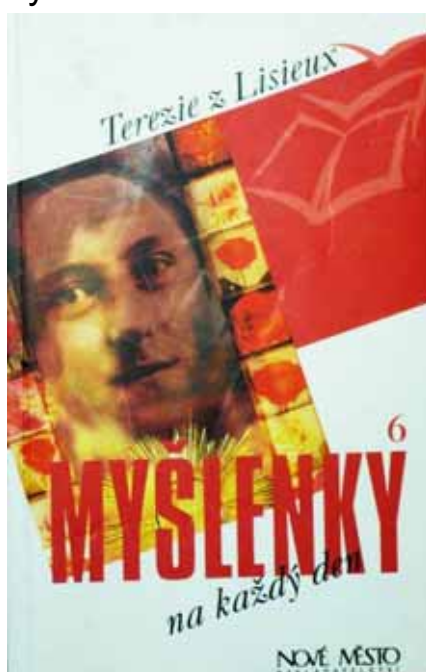
Zařaďme se pokorně mezi nedokonalé, považujme se za malé duše, které v každém okamžiku potřebují oporu Pána Boha.

Můj učitel Ježíš mě neučí počítat mé skutky, učí mě dělat všechno z lásky, nic neodmítat, být spokojená, když mi dá příležitost dokázat mu, že ho miluji...

Neznám jiný prostředek, jak dospět k dokonalosti, než lásku. Naše srdce je pro ni stvořené!

K tomu, abychom milovali Ježíše, máme jen krátké chvíle svého života. Dábel to dobře ví, proto chce, abychom ho promarňovali v neužitečných činnostech.

Láska může vykonat všechno, i ty nejnemožnější věci pro ni nejsou obtíž-

né. Ježíš se však tolik nedívá na velikost činů, dokonce na jejich obtížnost, nýbrž na lásku, která k nim vede...

...dokonalá láska k bližním spočívá v tom, že máme snášet chyby druhých, nedívat se jejich slabostem, povzbuzovat se i těmi nejmenšími projevy dobrých vlastností, které u nich vidíme.

Pracujeme-li pro Pána Boha, nečekáme žádnou vděčnost od lidí a jejich výčitky nám nemohou vzít náš pokoj.

Příliš hledáš své uspokojení. Víš však, kdy nalezneš štěstí? Až ho přestaneš hledat. Věř mi, vím to ze své zkušenosti!

I kdybych měla na svědomí všechny hříchy, které lze spáchat, šla bych se se zkroušeným srdcem vrhnout do Ježíšovy náruče, protože vím, jak vroucně miluje marnotratné dítě, které se k němu vrací.

Eva Marie Úředníčková

Obraz pro světové setkání rodin

Oficiální obraz 10. světového setkání rodin, které proběhne ve dnech 22.–26. června 2022, namaloval slovinský jezuita P. Marko Ivan Rupnik. Nese název „Toto tajemství je veliké“. Malba představuje svatbu v Káně, první Ježíšův zázrak. Je vyobrazena v pozadí, nevěsta a ženich stojí za závojem nalevo, Ježíš s Marií napravo. Před nimi služebník nalévá víno.

P. Rupnik, ředitel centra Aletti v Římě (a žák českého kardinála Tomáše Špidlíka) vysvětluje význam své nové malby: „Pro nás křesťany je rodina vyjádřením svátosti, kterou je manželství. A to naprosto mění jeho význam, protože svátost vždy implikuje proměnění.“

A dále pokračuje: „Je to v rámci přirozeného života, že Duch Svatý s sebou přináší transformaci způsobu bytí. A to činí skrze přeměnu přirozeného života, ne jeho odmítání, ale skrze jeho přijetí a přeměnu, protože již není prvenství přírody, ale prvenství vztahu.“

K vyobrazení služebníka nalévajícího víno jako apoštola Pavla byl inspirován syrským básníkem-teologem sv. Jakubem ze Sarugu (cca 451–521). Tento světec píše: „Po svatební hostině šel Pavel dovnitř a viděl tam rozprostřený závoj, uchopil ho a odhrnul od krásného páru.

Sv. Pavel odtahuje závoj od ženicha a nevěsty a o svatbě prohlašuje: „Je to

velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev!“ (Efezským 5,32)

V zamyšlení nad svým obrazem P. Rupnik vzpomíná také ruského filozofa Nikolaje Berďajeva, který napsal: „V křesťanských tradicích manželství ještě nebylo zcela prozkoumáno, protože jsme jej příliš rychle zahrnuli do rodiny, jakkoli v souladu s přírodou.“

A dále dodává: „Doufám, že skrze tento text a malý obraz porozumíme tomu, že pro nás křesťany je rodina výrazem svátosti a že má svůj církevní rozměr, tedy že je od církve neoddělitelná.“

Rok rodiny Amoris Laetitia začal 19. března a potrvá do 26. 6. 2022. Papež František vyzval v termínu oficiálního setkání v Římě k organizaci menších místních setkání po celém světě.

*„Toto tajemství je veliké“,
oficiální obraz Světového setkání rodin 2022 v Římě.
Dílo P. Marka Ivana Rupnika 2021.*

Zdroj: **Catholic News Agency**
www.cirkev.cz

Lhotecký běh 2021

„Sport a víra mohou být pro všechny.“

Milé sestry sportovkyně, bratři sportovci a děti sportovčata, dříve než vám řeknu, jak to všechno dopadlo, rád bych poděkoval vám všem, kteří jste se jakkoli zapojili do organizace. Bylo moc důležité, že jste se přihlásili jako dobrovolníci, protože bez vás by 5. ročník Lhoteckého běhu nebyl.

Jelikož jsme byli po celý rok v covidové pandemii, tak to mělo dopad i na účasti běžců. Nicméně je to krásný výsledek, že se lidé už nebojí a podpořili nás v pořádání dalšího ročníku.

Děkuji i vám ostatním za modlitbu a podporu, která byla také velmi důležitá. Je krásné vidět, jak se naše farnost více sjednotila a spolupracovala.

Pro děti byl připravený program plný her a skákací hrad.

Teď k hodnocení a shrnutí 5. ročníku Lhoteckého běhu. Na běh přišlo okolo 100–150 lidí, z toho přibližně 88 běžců.

Všichni obdrželi diplom za účast a vždy první tři vítězové dostali navíc věcné ceny (medaili, mini batoh, láhev na pití atd.).

Účastníci odcházeli nadšení, spokojení a říkali, že se těší na další ročník. Doufám, že i vy se těšíte. Lhotecký běh беру jako velmi podařený.

Na úplný závěr bych rád ještě dodal to nejdůležitější. Bylo vidět a cítil jsem, že tato akce je požehnaná od Boha a sám Bůh na ni dohlížel a pomáhal při její realizaci. Děkujeme našemu Pánu Ježíši Kristu a chvalme ho.

Fotky najdete na www.lhoteckybeh.cz nebo na webových stránkách naší farnosti www.lhoteckafarnost.cz.

*Za organizační tým **Petr Burda***

Panno Maria Rynecká, oroduj za nás

O Mariánském sloupu na Staroměstském náměstí v Praze a o jeho pohnuté historii již vyšla celá řada knih. Ve dnech prvního výročí slavnosti žehnání obnoveného sloupu na svátek Nanebevzetí Panny Marie vyšlo v nakladatelství Flétna monumentálně zpracované dílo Mariánský sloup v Praze.

Autorem knihy je historik, archivář, zakládající člen Společnosti pro obnovu Mariánského sloupu, její dlouholetý místopředseda a mluvčí – PhDr. Karel Antonín Kavička. Připravil ji s týmem spoluautorů: Jan Bradna, Libor Gottfried, Zdeněk Lukeš, Michael Josef Pojezdny, Zdislav Šíma.

Doposud vydané knihy k tématu Mariánského sloupu (jejich přehled viz Věstník 2020/10, str. 18) jsou cennými příspěvky k pochopení celého „příběhu“ (slovy Petra Váni) o nás Čechách a Panně Marii, který se protnul právě v osudu prvního barokního sousoší u nás.

Karel Kavička podává o tomto příběhu zprávu nikoli jako nezaujatý pozorovatel, ale jako člověk, který byl jeho součástí od roku 1988, kdy si jej Panna Maria Rynecká „povolala“, aby jí pomáhal s uskutečňováním jejího návratu do srdce Prahy a nás všech. Rozevívá před námi okolnosti spojené nejen s dějinami, ale i s obnovou Mariánského sloupu do dalších souvislostí, spojených například s jedinečnou rolí našich krajanů v USA, Kanadě i jinde. Souvislost obnoveného sloupu s pádem komunismu má společný rozměr – obojí se dlouho jevílo jako nemožné...

Strahovský opat Michael Josef Pojezdny v knize připomíná pokoru jako základ všech snah o velké věci, jejichž uskutečnění trvá někdy i ...102 let. O to větší důvod k vděčnosti potom má generace, která se výsledku těchto snah i dožije.

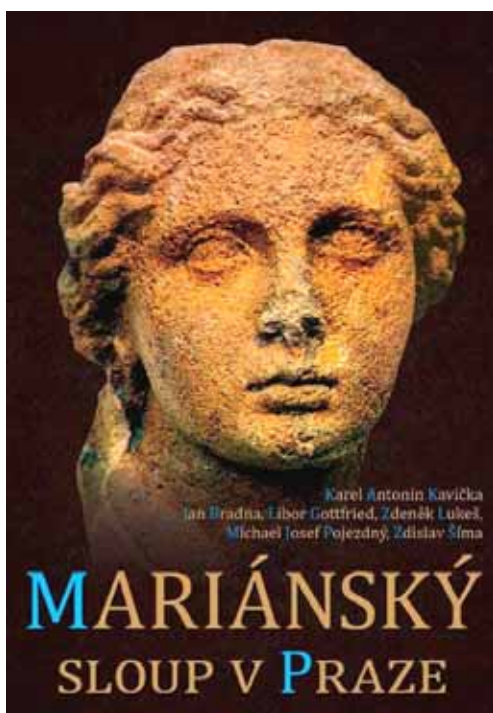
V předmluvě ke knize připomíná kardinál Dominik Duka, mimo jiné, nešťastnou situaci na podzim 1918, kdy se socha Immaculaty na Mariánském sloupu stala hromosvodem hněvu a frustrace českého národa na sklonku habsburské monarchie a končící první světové války.

Hromosvodem, který uzemňuje naše hříchy a věčnou smrt, je výkupná oběť Ježíše Krista na Kalvárii. Nebyla by, kdyby se Syn Boží

a Syn člověka nenarodil z lůna Panny Marie.

Matka Boží je symbolem těch nejhlubších a nejkrásnějších asociací. Je na nás, abychom její návrat na Staroměstské náměstí interpretovali s vděčností, pokorou a zároveň i s porozuměním ke všem, kteří jsou přítomností tohoto krásného mariánského symbolu zneklidnění.

Martin Leschinger,
www.fletna.cz

Dobrodružství na houbách

Pan Jan je klientem zdravotních sester, převazují mu bércový vřed. Žije s manželkou Janou v domku v Krči. Naše sestřička Eva manželům při jedné pondělní návštěvě vyprávěla, jak byli s manželem na houbách. Našli dva koše, uvařili si smaženici, houbovou polévku a báječně si pochutnali. Zbytek dali sušit a něco málo i zamrazili. Sestřička ještě vyprávění podpořila fotkami, které měla v mobilu. Manželé, vášniví houbaři, bez dechu poslouchali, obdivovali fotky. Při představě, jak chutnaly popisované dobroty, jen slintali.

Nohu klientovi převazujeme ob den, na další návštěvu šla Eva ve středu. Nic zlého netušíc si dřep-la k noze a chystala se na převaz. Klient si vyhrnul nohavici a sestřička se vyděsila. Čekala pečlivě zavázanou nohu, jak ji v pondělí ošetřila.

Místo toho našla amatérský pokus o ošetření rány, obvaz byl plný zaschlé krve, přilepený ke kůži. Začala ho opatrně sundávat a připravovala se, co pod ním najde. Samozřejmě se hned ptala, co pan Jan vyváděl? Manželům se do přiznání moc nechtělo, ale nakonec se vyprávění ujala paní Jana.

Manžele zaujalo Evino vyprávění o houbařském víkendu. Řekli si, že by také mohli ještě jednou jít na houby. Co na tom, že auto stojí v garáži už spoustu let a pan Jan má propadlý řidi-

čák. Oba sotva chodí, jeden špatně slyší, oba špatně vidí. V úterý ráno brzy vstali, vyvezli z garáže auto a rozjeli se do Brd. Zastavili na známém místě, vzali košík, hole a hurá do lesa. Houby skutečně rostly, košík se pomalu plnil. Les byl ovšem plný různých překážek, popadaných větví a větviček. Jedna z nich se vzpříčila a zabodla se panu Janovi pod obvaz, rovnou do křečové žilky. Bolest by se ještě dala vydržet, ale rána začala masivně krváčet. Ti dva sebou neměli žádný obvaz, jen dva kapesníky. Paní Jana kapesník držela na ráně, tlačila a modlila se, aby

krev přestala téct. Pan Jan ovšem bere léky na ředění krve. Mobilní telefony zůstaly doma. Situace se zdála kritická. Ty dva nešťastníky našťěstí objevili jiní houbaři, kteří byli výrazně lépe vybaveni. Nohu provizorně ošetřili, pomohli manželům zpět k autu, a ještě

jim na cestu věnovali vlastní houbařský úlovek. Naši poutníci dojeli v pořádku zpět domů, kde pan Jan zaplul do postele a jeho žena do kuchyně.

Eva zjistila, že rána našťěstí není velká, nezasáhla bércový vřed a už se začala hojit. Oběma dobrodruhům vyhubovala, že tak riskovali. Museli mít hned několik andělů strážných. Našťěstí jejich dobrodružství dobře dopadlo a na houbách si pochutnali.

Přeji vám pokojný říjen.

Eva Černá

PLÁNUJEME

- 7. 11. – Posvícení
 - 12. 11. – Sv. Martin v CMŠ
 - 20. 11. – 17.00 Vigilie Krista Krále a po mši svatě setkání nejen muzikantů
 - 4. 12. – Pouť k Mariánskému sloupu na Staroměstské náměstí
 - 5. 12. – mše svatá upravená pro děti
 - 22. 1. – ples farnosti
-

Celý život je růženec

Růženec se svými tajemstvími je velice krásnou modlitbou. Svěřujeme se v ní Panně Marii, abychom vstoupili do událostí života Ježíše Krista, jejichž tajemství jsou stále živá a životodárná. Růženec je však též obrazem celého křesťanova života. Marta Robinová řekla: „Celý život je mše.“ Obdobně by se dalo říci, že celý život je růženec. Bezpochyby si toho všimneme až na konci, až dopřebíráme všechna zrnka a náš život přeplyne přes všechno to, co do jeho viditelného průběhu mohlo na pohled vnášet chaos, a ukáže se jeho konečný tvar a harmonie.

Podobně jako růženec obsahuje tajemství radostná, bolestná i slavná, i v působení Ducha svatého v našem životě jsou „vylití“ radostná, bolestná a slavná. Uvedené pořadí má svůj význam, i když se věci dějí spíše v cyklech než lineárně. Jsou vylití Ducha svatého, která osvěcují a něco odhalují, dále ta, jež nás něčeho zbavují a činí nás chudšími, a konečně vylití, která utvrzují a posilují. Všechna tři jsou nezbytná, první proto, aby se zrodila víra, druhá, aby naučila naději, třetí, aby dala odvalu k lásce.

Jacques Philippe: Vnitřní svoboda. Síla víry, naděje a lásky.
Karmelitánské nakl.

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru, Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4 – Lhotka, web: <https://lhoteckafarnost.cz>.

Kontakty: lhotecka.farnost@seznam.cz;

farář P. Jiří Korda, e-mail: jmkorda@seznam.cz, telefon: 725 797 561.

Centrum Lhotka: <https://centrumlhotka.cz>; fundraiser Jakub Hradec, e-mail: fundraiser@centrumlhotka.cz, telefon: 604 234 969.

Bankovní spojení pro finanční dary:

1. běžný provoz farnosti č. účtu 74 32 63 29 / 0800; Specifický symbol 500

2. rozšíření kostela a výstavba Centra Lhotka č. účtu 53 23 72 03 39 / 0800; Specifický symbol 100 – při platbě ze zahraničí kód IBAN: CZ08 0800 0000 0053 2372 0339 a kód BIC: GIBACZPX

Redakce Věstníku: Jana Šilhavá, sr. Bernarda Lacinová, P. Jiří Korda.

Sazba: Jan Šilhavý. **Tisk:** Jan Macek, Jablonec n. Nisou, www.tiskem.cz.

Příspěvky do Věstníku posílejte na farnivestnik@gmail.com nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit a jazykově upravovat. Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 24. 9. 2021.

Uzávěrka příštího čísla je **5. října 2021**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.